

En este número

- 1 Fibra òptica a Puçol?
- 2 L'opinió verda: Salvem l'Horta
- 2 L'opinió del BLOC: Menys lliçons i més deures
- 3 L'èxit de Música a la Fresca i Dia Sense Cotxes
- 4 Publicat en premsa
- 4 Conferència: Les troballes arqueològiques del Bisbe Hervàs

BLOC Verd

Fibra òptica a Puçol?

Només el BLOC ho va proposar en el seu programa electoral

Si s'acompleixen les previsions ja anunciades des de l'Ajuntament, Puçol disposarà més prompte de l'esperat de xarxa de fibra òptica en tot el municipi.

La notícia és excel·lent pel que suposa de millora en la qualitat de les telecomunicacions.

Particulars i empreses podran abaratir el cost del seu consum telefònic i el poble, en conjunt, disposarà d'una infraestructura bàsica per a beneficiar-se en condicions més competitives de les famoses autopistes de la informació, és a dir, d'Internet, eixe món sense el qual hui en dia no poden créixer ni formar-se les noves generacions.

Per al BLOC la fibra òptica és una aposta enormement positiva. No debades ens vam avançar al ser l'únic partit que la va proposar en el seu programa electoral. Ens agrada que les idees que plantejem inspiren el nostre soci de govern.

Però abans de llançar les campanes al vol cal ocupar-se amb rigor del tots els detalls. Per això hem plantejat la necessitat de tindre en compte almenys 3 qüestions.

1.- La primera és que no torne a passar el mateix que amb el gas ciutat, un subministrament energètic que només arriba allí on l'empresa ha decidit que li resultava econòmicament rendible.

Això ha provocat que en determinades zones del nostre poble (precisament les més deficitàries en equipaments i infraestructures), molts veïns no hagen tingut ni l'oportunitat d'accedir a esta classe d'energia més barata i neta. Amb **la fibra òptica** no pot repetir-se el mateix. **Ha d'arribar realment a tot el poble, sense excepció.**

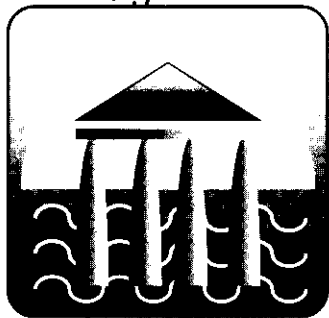

Abaratar el consum telefònic

2.- La segona és que es tinga cura perquè les canalitzacions que s'hagen de fer respecten el tradicional empedrat en aquelles zones on encara es conserva el seu valor i riquesa.

3.- I, per últim, planificar de forma molt calculada quan es farà este nou cablejat en cada barri per si, al mateix temps, es pot fer també alguna altra obra ja prevista de tal forma que no es provoque una doble i innecessària molèstia als veïns.

Regidoria de

Cultura i
Medi Ambient

**La Cultura,
el Medi Ambient
i la Revitalització
del Casc Antic a
l'Ajuntament són
responsabilitats del
BLOC-Els Verds.**

**L'èxit de públic consolida el festival
"Música a la Fresca" en la Platja**

**"Dia sense Cotxes": el veïnat transforma
tot el Casc Antic en un gran passeig ple de
plantes i exigeix més dies per als peatons**

Resum d'activitats

Abril

25 anys de biblioteca amb "Deixa't atrapar"

Un llibre de contes inèdits, elaborat i centrat íntegrament en Puçol, commemora un quart de segle de vida de la biblioteca.

Abril-Maig

La cultura recorda l'històric 25 d'Abril

El record de la desfeta del poble valencià, marc de la programació cultural de primavera.

Juny

1ª Setmana Mediambiental

Un seminari d'experts en Medi Ambient i la firma de la Carta d'Aalborg comprometen Puçol amb els valors del creixement sostenible i l'Agenda 21.

Juliol

Fem al Casc Antic

El ple de l'Ajuntament aprova per unanimitat una moció del BLOC que reclama millores en la recollida del fem en els carrers més estrets del poble.

Agost

La mar és nota

Unes 2000 persones disfruten en la Platja dels 4 espectacles que integraven el primer festival "Música a la Fresca".

Setembre

Els peatons són els protagonistes

El veïns del barri més vell de Puçol es bolquen massivament en el "Dia sense Cotxes" i reclamen més dies similars.

Octubre

Aprendre Cant d'Estil

Les albaes i la música més genuïnament valenciana es poden aprendre en una nova Escola Municipal de Cultura.

L'opinió verda **Salvem l'Horta**

“Què fem amb l'Horta?” es plantegen Rita Barberà i Eduardo Zaplana. Per nosaltres la pregunta més adequada és “Què fem amb la ciutat?” Per a ells i els seus predecessors és un *problema* que es resol asfaltant, urbanitzant o, com se sol dir últimament, *azaplanant*. Per nosaltres, en canvi, la defensa i conservació de l'ús agrícola de la rica i intrincada catifa verda que envolta València pot marcar el camí de la solució dels importants problemes d'habitabilitat i sostenibilitat que té la ciutat.

La simbiosi entre València i l'Horta és un dels elements constitutius de l'específica originalitat del nostre país. Cal que València no ignore que si accepta la destrucció del que resta d'Horta haurà desfet, precisament, la base que li ha permès la

subsistència al llarg de 2.000 anys i haurà soscavat, de forma irreversible, el seu propi futur.

Actualment, València, una ciutat que no creix demogràficament, s'està obrint pels quatre costats amb una expansió immobiliària i viària massiva sobre el territori a pesar de l'existència de milers de vivendes buides i les greus mancances de tot tipus existents als barris. Moltes altres ciutats, en canvi, comencen a comprendre que la millora de la vida serà impossible si no es respecta la base natural, social i cultural que les sustenta. I les ciutats, com València, que encara mantenen una base viable d'agricultura periurbana tenen un sòlid avantatge que seria de necis malbaratar.

De cada 4 persones que habiten València, tres saben que la pèrdua de terres agrícoles és un dels greus problemes mediamientals de la nostra societat.

Dos de cada tres estan d'acord amb l'afirmació que les terres d'alta qualitat, com ara les de l'Horta, són un recurs bàsic per a la societat i haurien de ser estrictament reservades per a l'agricultura. La meitat opina, a més, que el desenvolupament de tota l'àrea metropolitana de València seria viable sense un gran augment de la superfície urbanitzada. L'ampli consens d'opinió beu de fonts diverses. Per a moltes persones de mentalitat conservadora, la defensa de l'horta significa respecte a una forma de vida tradicional. Per a moltes d'orientació progressista, expressió de la necessitat de posar límits a la bulímia del capital. Des de l'òptica ecologista, constitueix un dels fonaments de la sostenibilitat.

Per salvar allò que resta d'Horta demanem l'aprovació d'una llei que la declare com Parc Natural Agrícola i la protegeixi d'expansions urbanístiques i de grans infraestructures. I exigim, també, la inversió necessària per tal de fer de l'Horta un espai econòmicament viable. Inversió pública que assegure l'abastiment d'aigua de rec en condicions; que permeti rehabilitar el patrimoni arquitectònic i paisatgístic; i que ajude a llançar noves iniciatives econòmiques locals. No és demanar molt: amb una petita part del que es gasta en *terres mítiques* o AVEs n'hi hauria més que suficient. I cridem també a la iniciativa privada a fi de potenciar alternatives agrícoles econòmicament viables (cooperatives i produccions de qualitat, incloent cultius ecològics) adreçades als mercats locals.

***David Hammerstein
portaveu d'Els Verds
del País Valencià***

L'opinió del BLOC

Menys lliçons i més deures

Quan ja duem pràcticament un any i mig de legislatura, la primera i més positiva conclusió que traguem de la nostra implicació amb la governabilitat i el futur de Puçol és que, de moment, ha sigut possible.

Ha sigut possible fer-se un forat en el clàssic panorama de partits per a treballar amb iniciativa, constància i rigor. Amb un nou aire. És possible ocupar una posició inicialment minoritària però tindre impuls, imaginació i idees sòlides per a construir coses inèdites que la ciutadania avala amb la seua participació. És possible gestionar amb serietat per a crear sempre en positiu i contra ningú. És possible oferir noves formes de fer des de l'Ajuntament, sense pesades rèmores del passat. Tot això és, ara per ara, possible. I els exemples estan en les pàgines 3 i 4 d'este butlletí informatiu... i en tantes altres propostes que el BLOC va fent poc a poc realitat des de l'obligada prudència.

A més, tot això està sent possible per damunt dels estèrils boicots a la nostra gestió que practiquen alguns, o de les lliçons filosòfiques sobre *el sexe ideològic dels àngels* que res tenen a vore amb el dia a dia de Puçol, si nó amb el palpable desert d'idees constructives pel poble que han demostrat certs portaveus. ¿Serà possible que també ells donen menys lliçons i facen més deures en benefici del poble? Per a què, si nó, s'han presentat a unes eleccions? Per a no deixar treballar als que sí volem fer-ho des del compromís cívic amb tots els veïns?

Vicent Soler *

El valenciano, país de inmigrantes

Uno de los encantos del valencianismo político es su alejamiento de los planteamientos tradicionales de los nacionalismos excluyentes. El profesor **Sanchis Guarner** lo expresaba con claridad cuando decía que la identidad valenciana se sustenta en elementos culturales, de tal manera que cualquier persona, sea cual fuese su origen (murciano, riojano, andaluz, marroquí, senegalés o dominicano, por poner algunos ejemplos), podía adoptar la identidad de la sociedad de acogida, si quería.

De hecho así ha sido en toda nuestra historia. Somos un país de inmigrantes, como los Estados Unidos de América. Un *melting pot* en donde la lengua y las instituciones *regnícolas* hicieron de catalizador de nuestra identidad desde los tiempos fundacionales de **Jaume I**, como allí lo han sido el inglés y la bandera de las barras y las estrellas.

Pero todo se puso cuesta arriba cuando a partir del XVIII, y sobre todo del XIX, vencieron la tesis nacionalistas españolas. Según estos nacionalistas, España se construiría a la manera de Castilla. Desde entonces, sin instituciones propias —por la pérdida de los Furs— y con la lengua del nacionalismo español, el castellano, intentando sustituir —y no complementar— la nuestra, la valencianización de los inmigrantes contemporáneos ha sido más difícil.

Para acabarlo de apañar, la escuela obligatoria y los medios de comunicación de masas (radio y televisión) aparecen en tiempos de la dictadura franquista, que, justamente, practica la versión más radicalizada del nacionalismo español excluyente. De manera que los centenares de miles de inmigrantes de la segunda mitad del siglo XX llegan a nuestra tierra sin que se pueda echar mano de los me-

canismos normales que toda sociedad tolerante y solidaria hubiese tenido a su disposición para integrarlos.

En puertas del siglo XXI, si los valencianos queremos sobrevivir como pueblo, no podemos quedarnos con los brazos cruzados permitiendo que las inercias de esta historia nefasta acaben barriéndonos de la faz de la tierra. El trabajo por delante es difícil, pero apasionante. Con dos premisas: hay que hacerlo como profundización de los valores democráticos que nos identifican y hay que contar con todos, con los cuatro millones de valencianos. Con los valencianos bilingües y los monolingües, con los que han nacido aquí y los que nacieron fuera.

Un futuro que es compatible —lo ha sido siempre— con marcos de convivencia políticos más amplios, llámese corona de Aragón, España o Europa. Si bien, para que todos nos sintamos cómodos, esos marcos más amplios han de sustentarse en el principio de la diversidad y del respeto a la diferencia. En otras palabras, han de repudiar el uniformismo y la sustitución de unas identidades por otras, porque todas las identidades son igualmente legítimas.

Cualquier demócrata puede entender este ideario, que, naturalmente, será incomprensible para los nacionalistas excluyentes, comenzando por los fundamentalistas del nacionalismo español. Y da la casualidad —o no tanto— que este tipo de fundamentalista abunda entre los valencianos de querencias franquistas y en los círculos de la derecha local más rancia.

De hecho, nuestros problemas de futuro no residen en los valencianos de origen foráneo, sino en los valencianos que se autoodian como tales, no importa donde hayan nacido. Por poner un ejemplo, ¿qué actitud es más lamentable, el castellanismo desvalencianizador del valenciano de origen murciano **Eduardo Zaplana** o el de la valenciana por nacimiento y linaje **Rita Barberá**?

* Universitat de València.

Divendres 13 d'octubre,
a la Casa de Cultura

Conferència de l'arqueòleg que ha excavat al Bisbe Hervàs

Fa mesos, l'avís d'un particular atent a les restes que havien aparegut va fer que la Conselleria de Cultura ordenara una excavació arqueològica en el solar del Bisbe Hervàs tal com marca la llei.

Des d'aleshores, molts veïns s'han interrogat sobre els resultats del treball. I és lògic. A Puçol hi ha una creixent consciència social sobre la necessitat de cuidar l'escàs patrimoni històric que, per desgràcia, conserva el nostre poble.

En resposta a eixa sensibilització i interès, la Regidoria de Cultura que gestiona el BLOC ha convidat l'arqueòleg que ha dirigit l'excavació, Israel Espí, a donar una conferència pública.

Serà divendres, 13 d'octubre, a la Casa de Cultura, i dins de la programació del 9 d'Octubre.

L'elecció d'esta data no és gratuïta ja que, tal i com explicarà l'arqueòleg, **una de les coses més interessants per a la història local que ha descobert al solar del Bisbe Hervàs són les restes humanes dels primers repobladors cristians que van arribar a Puçol poc després de Jaume I i les seues tropes, a finals del segle XIII.**

L'abast d'esta notícia és, en la nostra opinió, tant rellevant a nivell local, que estem convençuts que la conferència reunirà molta gent interessada a tindre tots els detalls de primera mà. Enguany, per tant, la història de Puçol acabada de descobrir centra el 9 d'Octubre.

Levante-EMV, 16/9/2000

